

РЕШЕНИЕ

№ 1350

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9900** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Маг“ ООД със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Писмо №277000-7634/14.08.2025г. на директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място] – МВР /ОДМВР/.

С жалбата се твърди, че с оспорения акт незаконосъобразно е отказан достъп до поисканата обществена информация, тъй като със заявлението е поискана информация, касаеща конкретни полицейски операции, чрез която гражданите биха могли да си съставят мнение за дейността на органа, каквато е целта на закона. Иска се писмото да бъде отменено, а ОДМВР К. да бъде задължена да отговори на поисканата със заявлението информация.

С молба от 12.11.2025г. жалбоподателят поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на ОДМВР К. чрез процесуален представител с писмен отговор и писмено становище по жалбата, постъпило по делото на 12.11.2025г. оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна и недоказана. Твърди се, че в случая не е налице отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, тъй като информацията не е обществена, а касае лични данни на полицейски служители и проверени граждани, поради което самото естество на информацията я изключва от приложното поле на закона. Обосновава се извод, че какъвто и да е обществен интерес не може да обоснове предоставянето на такъв вид лични данни, тъй като би било в противоречие с чл.41, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Република България. Претендира се присъждане на юристконсултско възнаграждение и се прави възражение

за прекомерност на евентуално поискани разноски за адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заявление рег. №277004-22/11.08.2025г., адресирано до директора на ОДМВР К., жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, както следва: 1. На основание на какъв сигнал, заповед или друга причина са извършени проверки на следните дати 28.03.2025г.; 03.04.2025г. и 08.04.2025г. от посочените в заявлението институции и служби; 2. Какво е разпоредено да се провери, какво е проверено и създадени ли са по случая констативни протоколи и докладни записки от извършените проверки; 3. Какви са резултатите от извършените проверки? 4. Издадени ли са някакви предписания до дружеството, което представлява, уведомявана ли е прокуратурата по повод извършените проверки и изискани ли са допълнителни проверки от прокуратурата?; 5. Има ли изготвени докладни записки по повод проверката от всеки отделен служител присъствал на проверката и кои лица са извършили проверката, като моля да посочите три имена и длъжностите им.

В заявлението е посочено, че се иска не само информацията, но и всички документи, които съществуват относно извършените проверки в ОДМВР К..

С Писмо №277000-7634/14.08.2025г. директорът на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място] е посочил, че поисканата със заявлението информация не е обществена, тъй като не се отнася до обществения живот в България, а е свързана с извършени действия от конкретни полицейски служители, при които са засегнати права и интереси на конкретни граждани и юридически лица и същата не представлява информация, въз основа на която гражданите да могат да си съставят собствено мнение относно дейността на МВР. Отказът е мотивиран и с това, че информация и копия от писмени материали, изготвени от полицейски служители, обективизиращи извършени от същите действия при изпълнението на служебните им задължения, се предоставят по искане на съответния съд, във връзка с образувано дело или въз основа на представено от заинтересования гражданин или юридическо лице, страна по образувано съдебно дело, съдебно удостоверение, издадено от съда, или по искане на съответната прокуратура във връзка с образувана прокурорска преписка или досъдебно производство, по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

Оспореното писмо е съобщено на дружеството-жалбоподател на 19.08.2025г.. Жалбата е регистрирана на 04.09.2025г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на писмото и срещу подлежащ на оспорване административен акт. С писмото реално е отказан достъп до информация, който отказ обуславя правен интерес от оспорването му. В писмото не е посочен срок за обжалване, поради което и предвид разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Спазена е писмената форма, посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на

гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая е поискана информация за извършени проверки в собствени на дружеството жалбоподател имоти на следните дати 28.03.2025г.; 03.04.2025г. и 08.04.2025г. от посочените в заявлението институции и служби. В оспорения акт не е посочено на какво основание са извършени проверките, а в преписката не са приложени документи, с които да се установи характера на проверките, поради което не може да се установи правното основание за извършването им. Този факт е от значение за установяване на реда, по който жалбоподателят може да получи посочената в заявлението информация – по реда на ЗДОИ или по друг закон, ако е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация /чл.4, ал.1 от ЗДОИ/.

С писмото се твърди, че поисканата информация не е обществена, тъй като не се отнася до обществения живот в България, а е свързана с извършени действия от конкретни полицейски служители и не представлява информация, въз основа на която гражданите да могат да си съставят собствено мнение относно дейността на МВР. Дали информацията е обществена или има частен характер не може да се установи, тъй като твърденията не са обосновани. Няма законова забрана гражданите да си съставят мнение за дейността на МВР, ако информацията има обществен характер. Но след като не е посочено правното основание за осъществените действия не може да се приеме твърдението на органа, че информацията не е обществена за доказано.

С писмен отговор ответникът чрез процесуален представител въвежда и други основания за отказ за предоставяне на информацията / „достъпът засяга интересите на трети лица“, „няма неговото изрично съгласие за предоставяне на исканата информация“, търсената информация представлява лични данни/, които не са посочени в решението, поради което не са предмет на обсъждане от съда.

Предвид изложеното като противоречащо на материалния закон оспореното писмо следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението. При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за внесена държавна такса в размер на 50,00 лв., за което плащане са представени доказателства. По делото са представени и пълномощно за процесуално представителство на жалбоподателя от адв. К., договор за правна защита и съдействие, списък на разноските и месечно извлечение на разплащателна сметка. С тези документи се установява, че е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 2000,00 лв. и че в разплащателната сметка на Р. К. към 01.10.2025г. е налична сумата 36512,05 лв., но не се установява, че договорената сума от 2000,00 лв. е внесена по банков път и е част от наличната сума по тази сметка, поради което искането за присъждане на разноски за адвокатска защита е неоснователно и недоказано.

Искането на ответника за присъждане на разноски за юристконсултска защита е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Писмо №277000-7634/14.08.2025г. на директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място] със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място] да

заплати на „МАГ“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата 25,56 евро /50,00 лв./ държавна такса.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: